

w 1166 r. trafiła część relikwii św. Zygmunta; w katedrze plockiej, w osobnej kaplicy są one przechowywane w cennym relikwiarzu.

Św. Zygmunt jest patronem naszego księdza Proboszcza Zygmunta Roberta Berdychowskiego. Czcigodnemu i drogiemu Solenizantowi, z okazji imienin, pragniemy najpierw wyrazić naszą wdzięczność za wszystkie trudy związane z posługą proboszcza wspólnoty parafialnej i superiora misjonarskiego Domu świętokrzyskiego. Chcemy także serdecznie życzyć, aby św. Patron wypraszał obfitość Bożych darów i Boże błogosławieństwo potrzebne do owocnego wypełniania powierzonych, Czcigodnemu ks. Proboszczowi, zadań. Zapewniamy o wsparciu modlitewnym, a uczynimy to, w szczególnie sposób, podczas sumy parafialnej, w niedzielę 30 kwietnia, o godz. 11.45.

3 maja (środa)

NMP Królowej Polski

Dnia 1 kwietnia 1656 r. król Jan Kazimierz uroczystym aktem oddał kraj pod opiekę Matki Bożej, obierając Ją za Królową Polski. Po odrodzeniu Polski, papież Pius XI ustanowił, w 1924 r., specjalne święto NMP Królowej Polski i pozwolił je obchodzić w pamiętnym dniu uchwalenia Konstytucji 3 maja. Święty Jan XXIII ogłosił NMP Królową Polski główną patronką kraju obok świętych biskupów i męczenników: Wojciecha i Stanisława.

Parafia Świętego Krzyża
ul. Krakowskie Przedmieście 3, 00-047 Warszawa
tel. 22 826 89 10, e-mail: swkrzyz.waw@interia.pl
strona internetowa: www.swkrzyz.pl
Konto: 59 1240 1024 1111 0010 0109 1158
Redakcja Mszy Św. Radiowej: tel. 22 826 70 74

Kancelaria parafialna
w dni powszednie: 10-12, 16-18; w soboty: 10-12
ks. Proboszcz przyjmuje w środy

Redakcja biuletynu: ks. Marcin Rolke, ks. Piotr Rutkowski

BIULETYN PARAFIALNY

SVRSVM CORDA

Parafii Świętego Krzyża w Warszawie
prowadzonej przez Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo
od roku 1653

Niedziela, 30 kwietnia 2017

III Niedziela Wielkanocna

z Ewangelii św. Łukasza (Łk 24,13-35)

W pierwszy dzień tygodnia dwaj uczniowie Jezusa byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej o sześćdziesiąt stadiów od Jeruzalem. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były jakby przestonięte, tak że Go nie poznali.

On zaś ich zapytał: Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze? Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało.

Zapytał ich: Cóż takiego? Odpowiedzieli Mu: To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A my spodziewaliśmy się, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Ale po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto, jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniali, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli.

Na to On rzekł do nich: O, nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały? I zaczynając od Mojżesza, poprzez wszystkich proroków, wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego.

Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakby miał iść dalej. Lecz przymusił Go, mówiąc: Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił. Wszedł więc, aby zostać wraz z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, potęmat

Msze święte w niedzielę: **6, 7.30, 9** (radiowa), **10.30*** (dla przedszkolaków), **10.30** (dla dzieci), **11.45** (suma), **13, 16, 19, 19*** (dla studentów);
w dni powszednie: **6, 7, 7.30**, 8, 9, 12, 16.30**, 17**, 18, 19****

Spowiedź w niedzielę: podczas każdej Mszy św.; w dni powszednie: **6 - 12, 17 - 19.30**, w I piątek miesiąca: **6 - 12, 15.30 - 19.30**

Adoracja Najświętszego Sakramentu od poniedziałku do piątku: **9.30 - 16.30****

(oznaczenia miejsc: * w dolnym kościele, ** w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej)

go i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili między sobą: Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał? W tej samej godzinie zabrali się i wrócili do Jeruzalem. Tam zastali zebranych Jedenastu, a z nimi innych, którzy im oznajmili: Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi. Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

KOMENTARZ DO EWANGELII

W Okresie Wielkanocnym Kościół, w szczególny sposób, podkreśla obecność Zmartwychwstałego Pana pośród nas i ta Jego obecność ma być dla nas źródłem mocy, pokoju i radości. Ewangelia tej trzeciej niedzieli wielkanocnej opowiadająca o ukazaniu się Zmartwychwstałego Jezusa uczniom na drodze do Emaus – to jeden z najpiękniejszych fragmentów Ewangelii, którego urok wzrusza każdego z nas.

Ewangeliczne Emaus – to dzisiaj prawdopodobnie oddalona od Jerozolimy o ok. 18 km wioska Al-Qubeibeh zamieszkała w większości przez muzułmanów, w której znajduje się sanktuarium będące pod opieką oo. franciszkanów. W pierwszy dzień tygodnia – a więc w niedzielę Zmartwychwstania – do Emaus udawało się dwóch uczniów Pana Jezusa. Jeden z nich – jak przekazuje Ewangelista – to Kleofas, który był mężem Marii, jednej z niewiast obecnych przy ukrzyżowaniu Pana Jezusa (por. J 19,25). Drugim – być może nawet sam Ewangelista – jak uważają niektórzy – ponieważ całe to wydarzenie jest opisane bardzo żywo i obrazowo. Wiele wskazuje na to, że ci dwaj uczniowie, po dramacie Wielkiego Piątku, zawiedzeni i pełni obawy o swoje życie, uchodzą z Jerozolimy, by schronić się w oddalonej od niej wiosce Emaus. W spotkaniu z Nieznajomym Wędrowcem, którym był Chrystus, a którego początkowo nie rozpoznali następuje ich przemiana: od smutku do entuzjazmu. Przymuszając Towarzysza drogi do pozostania z nimi, w geście łamania chleba, rozpoznają Pana Jezusa. Spotkanie ze Zmartwychwstałym Panem w „geście wieczernikowym” spr-

wia, że chociaż było późno, a odległość do Jerozolimy dość znaczna powracają śpiesznie do Świętego Miasta, by dać Apostołom świadectwo o tym, czego doświadczyli.

Natarczywa prośba uczniów z Emaus skierowana do Pana Jezusa: „Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił” (Łk 24,29), powinna stać się i naszym ufnym i serdecznym zaproszeniem Zbawiciela do naszego życia. On ma moc je przemienić napelniając nas światłem wiary „oświecającym początek i koniec życia, całą drogę człowieka” (por. Encyklika Lumen Fidei, nr 20). Warto jeszcze dodać, że „Wieczerza w Emaus” była tematem obrazów wielu artystów malarzy.

NABOŻEŃSTWA MAJOWE

Od połowy XIX w., w Polsce, przez cały maj odprawia się nabożeństwa ku czci NMP – nabożeństwa majowe: przed wystawionym Najświętszym Sakramentem (albo wizerunkiem NMP) śpiewa się Litanię Loretańską, głosi lub czyta się rozważania i po odśpiewaniu pieśni eucharystycznej udziela się błogosławieństwa. W Warszawie nabożeństwa majowe zapoczątkował w 1852 r. wybitny misjonarz – ks. Andrzej Dorobis CM (1815-1883), który był wizytatorem Polskiej Prowincji Zgromadzenia Misji i jednocześnie proboszczem parafii św. Krzyża (1851-1860). Litania do NMP znana również jako Litania Loretańska (od nazwy sanktuarium maryjnego w Loretto), została ułożona pod koniec XII w., a zatwierdził ją oficjalnie papież Sykstus V w 1587 r. W ciągu następnych wieków Stolica Apostolska dodała kolejno kilka wezwań dotyczących: Niepokalanego Poczęcia, Wniebowzięcia NMP, Różańca, pokoju. Źródłem, z którego czerpano tytuły są modlitwy Kościoła greckiego, szczególnie zaś hymn – akatyst. Pod względem formy modlitwę tę wzorowano na Litanii do Wszystkich Świętych, która jest pierwotną litanią kościoła łacińskiego. Przepłatanie kontemplacyjnego podziwu wobec NMP i ufnej prośby sprawia, że Litania Loretańska jest modlitwą prostą, a zarazem pełną bogatej treści.

2 maja (wtorek)

św. Zygmunta, króla i męczennika

Nabożeństwa

- niedziela: **18.00** – Nabożeństwo Eucharystyczne
- poniedziałek: **18.30** – Nabożeństwo do św. Wincentego a Paulo
- wtorek: **17.30** – Nowenna do św. Judy Tadeusza
- środa: **18.30** – Nabożeństwo do św. Józefa
- czwartek: **18.30** – Nabożeństwo do Najświętszej Krwi Jezusa
- I czwartek miesiąca: **17.30** – Nowenna ku czci Świętego Jana Pawła II
- piątek: **18.30** – Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusa
- sobota: **9.30** – Nowenna do Matki Bożej Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik
- I sobota miesiąca: **11.00** – Nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP

